

Arrest

nr. 91 977 van 22 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 9 juli 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 juni 2012 en tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 augustus 2012 met referentnummer REGUL X.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers van de verwerende partijen.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 10 oktober 2012.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor eerste verwerende partij, en van advocaat L. SEMENIOUK, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor tweede verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Inzake de weigeringsbeslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Verzoekers voeren een vrees voor vervolging aan of een risico op het lijden van ernstige schade die uitgaat van niet-overheidsactoren.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de objectieve informatie van de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de overheidsinstellingen in Kosovo de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift geen concrete elementen aan die deze informatie weerleggen of ontkrachten; ze beperken zich louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen.

Verzoekers tonen aldus niet aan dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoekers zeggen te vrezen.

Wat betreft de psychische problemen van verzoeker, wordt in de bestreden beslissingen vastgesteld dat (i) hieraan geen geloof kan worden gehecht, (ii) attesten van een arts/specialist geen uitsluitsel geven over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en (iii) uit de Kosovaarse medische attesten duidelijk blijkt dat verzoeker zich tot de in Kosovo aanwezige medische dienstverlening kon wenden. Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen concrete elementen aan die deze vaststellingen weerleggen.

Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten waar zijn, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoekers, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de vreemdelingenwet gevraagd hebben om gehoord te worden, brengen bij dit verzoek nieuwe elementen bij ter staving van hun beroep.

De Raad stelt vast de nieuw neergelegde stukken, zijnde een dreigbrief aan de vader van verzoeker en de omslag waarmee deze brief verzonden werd, een overlijdensakte van M.R. (een familielid van verzoeker), een hospitalisatieverslag van M.R. en een omslag waarmee deze stukken werden verzonden, alle fotokopieën betreffen. Voor zover er al enige bewijswaarde aan kan worden gehecht gezien fotokopieën gemakkelijk door knip- en plakwerk kunnen gefabriceerd worden, stelt de Raad vast dat voormelde documenten hoe dan ook geen afbreuk doen aan de bovenstaande vaststelling dat de overheidsinstellingen in Kosovo de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet hebben getroffen. Verzoekers brengen ter terechtzitting geen argumenten bij die hierop een ander licht werpen.

Gelet op het voorgaande tonen verzoekers niet aan dat ze redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat ze een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar Kosovo.

2. Inzake de bevelen om het grondgebied te verlaten.

Artikel 39/70 van de vreemdelingenwet houdt in dat de uitvoering van de weigeringsbeslissingen van de commissaris-generaal wordt geschorst maar verhindert niet de bestreden bevelen te betekenen met toepassing van artikel 75, §2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Het middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

Het beroep tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten van 13 juni 2012 wordt verworpen.

Artikel 4

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. K. VERHEYDEN,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER